

Skriftlig begrundelse

Ministeren eller hans mediefolk skriver under overskriften »En ny forståelse« i et langt debatindlæg i Berlingske Tidende den 2. maj 1997, at uddannelsessystemet skal koncentrere sig om sine kerneydelser. Det er muligvis en ny forståelse hos ministeren, men vel næppe hos mange andre i uddannelsesverdenen.

Senere i artiklen skriver ministeren, at vi ikke må gå på kompromis med målsætningen om, at alle børn i Danmark skal lære at læse, skrive og regne. Spørgeren vil gerne vide, om det er noget nyt, og hvem der hidtil har ønsket at gå på kompromis her.

Ministeren fremhæver så eksamenshelvedet i Sydkorea, som ikke er vejen frem, hvad sydkoreanerne da også selv har indset. Spørgeren kan ikke se, hvad budskabet heri er. Der er da ingen politikere i Folketinget, som ønsker noget eksamenshelvede indført i det danske uddannelsessystem, ej heller perspektivløst terperi eller anden form for »sort skole«.

Ministeren skriver videre, at regeringens menneskesyn tager udgangspunkt i, at »alle børn, unge og voksne har ansvaret for deres egne liv«. Spørgsmålet er, om ministeren virkelig mener, at børn på linje med voksne har – eller bør have – ansvaret for deres egne liv.

Ministeren skriver til sidst i sin artikel: »Skal Danmark fortsat være et foregangsland på uddannelsesområdet, må vi løfte opgaven sammen . . .«. Spørgeren forstår ikke, hvad ministeren mener med ordet »fortsat«. Regeringens nylig fremlagte redegørelse om Danmark som foregangsland påpeger jo netop, at Danmark på store dele af uddannelsesområdet ikke er noget foregangsland, men tværtimod er placeret under middel.

Frank Dahlgaard (KF):

Når en politiker udtaler sig eller skriver i dagbladene, er det normalt klart, hvem der skrives til eller for, og hvad man ønsker, at budskabet er. Men det var mildest talt ikke forståeligt i ministerens ganske store artikel i Berlingske Tidende den 2. maj 1997 under overskriften »En ny forståelse«, og det er baggrunden for spørgsmålet: Hvad var egentlig budskabet i den artikel?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Debatten om uddannelsespolitik kan være ganske spændende, især hvis den tager udgangs-

punkt i visioner og holdninger, og heldigvis foregår der jo mange livlige meningsudvekslinger både her i Tinget og også rundt omkring i landet, ikke mindst på vores uddannelsesinstitutioner. Man kan også konstatere, der er reelle uenigheder om, hvad fremtiden skal indebære for vore uddannelser, og sådan må og skal det være. Uden dialog, uden kritik, ingen udvikling.

Jeg blev egentlig ganske overrasket over det spørgsmål, jeg modtog her. Spørgsmålet kunne umiddelbart læses som oplæg til en duel på uddannelsespolitiske holdninger og dermed adskille sig fra de efterhånden utallige spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard har stillet mig om verserende enkeltstager, tekniske detaljer og statistiske beregningsmetoder. Men skindet bedrog også denne gang, for spørgeren er tydeligvis ikke ude efter at diskutere synspunkterne i mit indlæg, men ønsker at kløve ordene.

Lad mig derfor blot svare ganske kort. Indlæggets to hovedbudskaber, som jeg bl.a. baserer på mine indtryk fra de rundbordssamtaler med en række danske erhvervsfolk, som jeg tog initiativ til at indlede i starten af dette år, er for det første, at virksomhederne har meget at bidrage med. Uddannelsessystemet har langtfra patent på at tilføje unge og voksne kvalifikationer. Mine overvejelser er, hvordan arbejdsdelingen indrettes, så uddannelsessystemet og virksomhedernes stærke sider træder tydeligt frem til gavn for den enkelte, for erhvervslivet og dermed for hele samfundet.

For det andet tager jeg i artiklen afstand fra mere terperi og flere prøver. Jeg vil en folkeskole, der bevæger sig fremad, ikke bagud. Mange har taget de internationale undersøgelser til indtægt for, at mere lektielæsning eller tidligere skolestart er vejen til forbedringer. Det holder faktisk ikke, hvis man nærlæser rapporterne. Jeg mener, som jeg også har sagt det utallige gange før, at resultaterne fra de internationale læse- og matematikundersøgelser skal tages alvorligt. Den danske folkeskole skal blive bedre. Og som det vil være spørgeren bekendt, har jeg da også taget omkring et halvt hundrede initiativer for at sikre forbedringen, men mit udgangspunkt har hele tiden været, at bedre læring opnås ved at sætte den enkelte elev i centrum og ved at have folkeskolelærerne med i processen.

Med det mener jeg at have svaret på spørgsmålet ganske kort, og jeg ønsker ikke at gå ind i at gradbøje mit ordvalg.